

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Domorodna naloga slovenskega dijaka v počitnicah.

— o. — Dijaki uživajo sedaj veselje in svobodo počitnic. Tudi slovensko dijaštvo se je iz naučnih sredin razkropilo v kroge svoje domače. Dejali bi, da se je slovensko to dijaštvo za dva meseca povrnilo v svojo — domovino, iz tujine na domača tla. Kajti tudi dijaki, ki na starej slovenski zemlji prejema duševni kruh srednjih učilišč, tičijo vse šolsko leto v nezasluženem duševnem robstvu, dokler se jim znanost razklada v tujem, nemškem ali laškem jeziku! V jeseni stopi naš dijak čez prag srednje šole in tedaj stopi v neznane kraje, koder ga potem od dne do dne vodijo tolmači, — kaki tolmači? Ti tolmači so z večine taki, da se s slovenskim dijakom ne morejo do dobra sporazumevati, ker jih z njim ne veže ni srce, ni jezik. Požrtvovalnega srca, prave ljubezni za slovensko mladino ne morejo imeti učitelji, ki so nemškega rodu, ki se torej ne morejo vneti za — nado bolj slovenske bodočnosti! Tolmač iz tujine govori v svojem jeziku, ki je privilegovan jezik naših učilišč,

on je Nемец in nam ostane vsaj deloma, če tudi smo z leti in leti privadili se njegovim besedam. Posredovanje mej znanostjo in mej učečo se našo mladino je v slovenskih kronovinah popolnem nenaravno. Z njim je združeno potujčevanje, katero je velika zavira našemu darovitemu dijaku, katero mu je tudi neznosno, če je dovolj zaveden in razsoden. Vse leto, ko ga drži šolska dolžnost, se mu mora videti, da živi v tujini, če tudi je morebiti le tri ali štiri streljaje oddaljen od slovenske hiše svojega očeta. Tako odurna mu je nemška ali laška oblika šolskih okolištin, tako protivna njegovemu razumu in srcu, da mu je vse izobraževanje usiljena stvar in tako življenje pravo prognanstvo. Prognanstva otoki v probujenem našem narodnem življenju so naše višje učilnice! Ko tedaj konec šolskega leta razpahne te nenaravne oklepe, naš dijak ne čuti le dijaške svobode, v kateri je rešen svojih nalog in dolžnostij, nego dobi tudi zavest, da je tujčevanja prost in da je prišel čas, ko lahko pri svojih doma živi povsem tako, kakor mu je prirojeno, njemu, slovenskemu sinu. S prazniki dobi slovenski dijak svojo ljubo domovino nazaj!

Naš narod ljubi dijaka. Ako je dober in priden, ponosna je nanj vsa občina in ima ga za nekako bogatstvo, katero vedno spremlja s svojimi očmi. Kadar se približajo veliki prazniki, ne pričakuje dijaka le njegova domača hiša, tudi sosedje in drugi občani povprašujejo, kedaj se mej nje povrne. In če ga res čez dolgo srečajo, mu prijazno stiskajo roke in imajo radi, če zvedo, kako se mu je godilo in kaj ga čaka v bodočnosti. Prvi in najslajši dnevi počitnic slovenskemu dijaku tako steko, da ponovi znanstvo in prijateljstvo, katero ga je z veseljem pričakovalo mej njegovimi najožimi rojaki. Ako si je jedenkrat bil porodil zaupanje in ga potem ni sam poteptal s svojimi nepravilnostimi, svest si je lahko, da mu je narod ohranil zvestobo in ljubezen.

Slovenski narod je vreden, da z njim in zanj živi tudi izobražen človek. Dijak, višji in nižji, ki se je naučil ceniti časa zlato in ki ima pred očmi domoljubne svoje dolžnosti za bodočnost, tudi o počitnicah ne drži križem rok. Ako mu baš ni treba popravljanja, kar bi bil v letu zamudil, dá si drugo

krasno delo, kadar si je bil zopet privadil domačim razmeram. Vesel, da je zopet z narodom, skušal bode, da ostane z njim v kolikor moči živej zvezi. Poiskal si bo njegovo družbo kjer koli, delil si z njim veselo in otožno uro. Ker pa je on izvoljenec, da ima bistrejši um in neizkaljeno zaupanje, bode se mej narodom tako gibal, da bode v prid njegovim ožjim rojakom in slovenskemu narodu sploh. Učil, blažil bo svojo družbo in osobito jo povzdigoval do narodne zavesti in do zavesti, kakove pravice ima narod ter kateri so neprijatelji njegovega dušnega gmotnega napredka. Učil pa se bode pri tem tudi sam. Uglobil se bo v razmere svojega kraja in naroda, tako da bodo te razmere postale sestavni del njegovega svojstva in značaja. Živo spoznanje teh razmer ga bode v poznejših časih podpiralo, da v borbi za svoj narod ne bo zgrešil pravega pota, da bode marveč njegovo domoljubno delo bodi na književnem, političnem ali drugotnem polju v resnici plodonosno njegovim rojakom in slovenski stvari! Marsikatera slovenska vas se je tako po delovanji domačih dijakov prerodila v novem narodnem duhu in močje, ki z zrelem in razvitim umom delujejo za stvar našega naroda, so kot dijaki poiskali mej narodom vsako priliko, da so svoje narodno čuvstvo napolnili s pravo vsebino.

Ali poleg te stanovitne naloge, ki jo slovenski dijak ima na velikih praznikih, mu čas lahko porodi še drugih stvarnih dolžnostij v imenu domoljubja! Narod naš, potisnen v ozke meje sedanje, snuje si sam naprave, da bi se ohranil v boji za življenje, da bi odvrnil od sebe tujstva moč. Čim lakomniše se hočeta Nемец in Italijan zajesti v našo lastnino, tem več je treba storiti v našo obrambo, tem bolj gledati, da se vsaka moč mej nami obrne v splošnji, narodni prid. V tacih razmerah in pri maloštevilnem narodu, kakor smo mi, mora biti tudi rodoljubje mladine aktualno, tvorno. Ni dovolj, da mladina naša kaže navdušenje za narodne uzore, da se tudi izobražuje z vednim ozirom na svojo domovino, nego treba je, da se tudi giblje mej tvornimi rodoljubi tam, kjer so njene moči važne in koristne. Taka narodna naprava, pri katerem plemenitem delu se lahko udeležuje vsa naša slovenska mladina, je

LISTEK.

Potopisne arabeske.

(Druga serija.)

VIII.

Danes, gospod urednik, Vas povabim na sprehod po predivnem „štajarskem raji“, ali da se izrazim bolj prozajično, po „Slovenskih Goricah“ . . .

Vi, gospod urednik, ki ste se bili prepričali na svoje oči, da je „onostran Boča“ tudi še svet, katerega je ustvaril Bog, navzlic vsem dvojbam nekaterih nevernih Tomažev v preponosni Vaši metropoli, pritrtili mi boste, da so ondi tu pa tam kraji, o katerih bi rekel isti sveti Peter: „Gospod, tukaj je dobro bivati; postavimo si tri šatorje . . .!“ Ali povem Vam: če prehodite iztočno trikotje med Muro in Dravo, ne boste se čudili, da so radodarni pesniki temu oddelku Dolenjega Štajarja nadelo ime „štajarski raj“; kajti v istini: vse „Slovenske Gorice“ niso Vam družega, nego velikansk, s trsjem in z ovočnim drevjem nasajen vrt. Da se o tem uverite, hajdiva gori k sv. Vrbanu, podružnici župne cerkve Kamniške pri Mariboru, od koder si ogle-

dava ves ta prekrasni okraj najprvle s ptičje perspektive.

Dospevšima po tih dolini ter mej prisojnimi vinogradi gori na uzvišeni vrhunec hriba, s katerega se ozira po širnem okrožji bela cerkev, posvečena goraj omenjenemu zaščitniku goric, razgrne se pred nama veličasten razgled, kateremu ne dobite z lepa vrstnika na vsej slovenski zemlji! Videl sem v svojem življenju že marsikater lep kraj ter si napasel oči po različnih pokrajinskih slikah, planinskih razgledih in panoramah, zlasti v poslednjem petletju, kar ahasverujem križem domovine svoje. Ali reči moram, da toli ljubeznivega, ubranoslikovitega ter očarljivega razgleda še nisem našel, kakor se Vam ponuja od ondot doli po tej pokrajinski sliki. Ta se razvija pred Vami v čudovito nežnih obrisih, oblitih z blagodejnimi harmonično se strinjajočimi bojami, ki bi bile vredne Claude Lorrainovega čopiča. Kakor daleč Vam namreč nesejo oči, razgrebajo se pred Vami tja doli proti iztočnemu obzorju, nalik lahnó kvišku kipečim valovom morskim, zeleni, mehko izbočeni ter z vinogradi opleteni holmi, po katerih se bliščé, objadranim ladijam jednako, bele cerkve in vinogradniške hiše, dočim se jim ob vznožjih vijejo prijazne doline,

obraščene z bujnimi travniki, njivami, ovočnjaki in gozdi. In na desno in levo tem holmom, na južnej in severni strani namreč, razgrinja se široko polje, za katerim se spuja z obzorjem sinji rob valovitega proti vzhodu tekočega pogorja. Na severni plati Slovenskih Goric tam onostran Mure, širi se plodovito Lipniško polje, raztekajoče se tja doli v prekmursko ravnino, obrobjeno s severno vzhodnim odrastkom južne meje dravsko-murskih Alp. A tukaj z juga, za Dravo, leži prostrano podravsko polje, nižje doli ptujsko polje imenovano, katero ondu na jugu objemljejo člankovite Macelske gore, mej katerimi smelo po konci štrli piramidi slična Rogaška gora, dočim širokopleča Ivanščica zaslanja razgled po lepej domovini Hrvaški. In naposled tu gori, proti jugozapadu dviga se onostran Drave mogočno Pohorje obsenčeno s košatimi gozdi, izmej katerih Vas pozdravlja beli zvonik razrušene nekdanje cerkve sv. Volbenka. In tu zadaj proti večeru kipé kvišku tja gori ob Dravi z gozdi obraščene planine, vedno višje do hribovitega Gorotana.

Stoječ dolgo tam gori na jasnem hribu, pred cerkvijo sv. Vrbanu, naslajal sem si vid v čarovitem razgledu po blaženem vrtu Slovenskih Goric, da sem nehote uzklil z Vilkom Drvanjskim:

„Družba sv. Cirila in Metoda“. To družbo naj na rokah nosijo slovenski dijaki! Ta družba nam lahko postane, če hočemo, organizem, v katerem nobena moč ne usiha in v katerem se mrtvi udje oživljajo iz celote. V tak organizem pa se bode življenje našega naroda tedaj premenilo, če se preprosti naš narod po vseh svojih seliških pridobi za „Družbo sv. Cirila in Metoda“ in sicer tako, da bode umel njen vzvišeni pomen in namen. Dvojiti ni, da bode priprosti naš narod pri svojej razsodnej in plemenitej naravi rad utrpel letno malenkost, kakor hitro z umom doseže, da je njemu in njegovemu potomstvu varstvo „Družbe sv. Cirila in Metoda“ neizogibno potrebno, če hočemo, da ne bode tujec zidal bodočnosti na slovenskej zemlji. In tako prepričanje širiti v našem narodu — to bodi odslej naloga dijaških velikih počitnic! S širjenjem tega prepričanja se lahko združuje pobiranje doneskov za družbine svrhe. Ako bi bilo nekoliko več poguma mej našimi dijaki, lahko bi se v teh praznikih večkrat zbrali ter tu ali tam priredili zabave in slavnosti, da bi se z njimi narod budil in z dohodki iz njih podpirala naša šolska matica. Češkega dijaka, ki je uzoren v tem oziru, res podpirajo ugodniše vnanje razmere, — ali do neke mere bi tudi slovensko dijaštvo moglo in moralo posnemati kolege v bratih Čehih. Vnanje ovire pa ni nobene temu, da slovenski dijak v svojem kraji razprostira idejo najnovejše in najpotrebniše narodne naprave. Bližji, kakor sta duhovnik in učitelj, je dijak svojim krajanom in trditi bi se dalo, da se beseda do mačega dijaka, katerej se nič podtikati ne dá, rajši premišljuje, nego-li beseda katerega koli drugega izobraženejšega. Seveda je treba osobito preprostemu narodu idejo dobro podložiti, podpreti z jasnimi razlogi. In tu je zopet slovenski dijak na svojem mestu, ker je on živ mučenik v naših potujčevalnicah, ker lahko iz samega sebe pričuje, kakšna ovira je v duševnem razvitku tuji učni jezik. Njemu, ki se je pred kratkim povrnil iz šolskih tujin, bode lahko popisati trpinčenje s tujščino, trpinčenje, ki je tem okrutniše in usodniše, čim manjeletni so učenci. S takimi in enakimi razlogi bode dijak lahko prepričal preprosti razum, da je „Družba sv. Cirila in Metoda“ predobrotna rešiteljica iz barbarske pedagogije, če bi tudi ne bila ščit za splošno bodočnost slovenskega naroda. Naj se slovenska mladina, ki sama še sedaj trpi v nenaravnih razmerah, z navdušenjem in s tvornim rodoljubjem uda človeške in narodnej nalogi, h katerej jo vabi nova „Družba sv. Cirila in Metoda“. Tu je pravo polje njenej domorodnej delavnosti v šolskih počitnicah! Če bode dijaštvo slovensko storilo dolžnost svojo v duhu te družbe, potem dobila bode nova naša trdnjava v narodu temelj, da je omajal ne bo noben vihar in da se bode tako na trdnjej podlagi razvijala naša sedanost do boljše bodočnosti!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 31. julija

Ogerska skrajna opozicija prinesla je agitacijo proti skupnej vojski v komitatne zbornice. Tako je Heveški komitat vključil ugovarjanju velikega župana sklenil neko peticijo na državni zbor, da naj

Divni moj štajarski raj, presrečno mi bodi pozdravljen,
Blagoslov božji razlij na te se doli z nebes!
V širnem okviru gorá razgrinja se tvoja mi slika,
Kakor veličestni vrt v bujnosti južni cvetóč:
Mreža trsovih loz preprega ti hoime prisójne,
Cerkve se bele po njih kakor labudi bliščé.
In po raváni šumi pšenice valovje rumeno,
Míóna preproga livad krije ti brdo in dol ...

Slovenske gorice, ta najiztočnejši odraslek južne veje dravsko-murskih gôr, podobne so nekako po svoji obliki, rekel bi, poluotoku — istrskem. Kakor ta postranski razrastek kršnega Krasa v brezmejno jadransko morje, utaplja se one v neširno medmursko ravan, samo s tem razločkom, da je nos isterskega poluostroga obrnen na jug, dočim naš štajarski trivogeluhk svojo šilasto ost napira proti iztoku, kakor sta mu njo baš obrusile nagajivi sestri Mura in Drava.

In glejte! Se v nečem je sličnost mej Istro in Slovenskimi Goricami. Kakor je namreč tužna Istra ob straneh, zlasti na desni plati, obrobljena z biserji različnih mest in gradičev, po katerih tu stražijo, kakor pajki na plen prežeči, samogoltni tuji; istotako so tudi Gorice Slovenske opasane z enakim pojasmom, sovražnih jim mest in trgov, kateri jih duši in davi na duši in na telesi. Kar je

sklene potrebne zakonite naredbe, da se bode duh vojske bolj strinjal s čuvstvom naroda.

Vnanje države.

V tem, ko ruski oficijozni organi zagotavljajo, da so razmere mej Avstrijo in Rusijo najprijaznejše, kažejo nezavisni listi neko nasprotje proti Avstriji zaradi balkanske politike. Tako piše „Novoje Vremja“, da je sicer nerazumljivo, kaj hočejo iskati avstrijski politiki v Bolgariji in na turških bregovih Črnega morja, toda izdana je parola, da se težišče habsburške države mora premakniti proti vzhodu in sanjajo že ob ustanovljenji avstrijskega gospodstva po vsem Balkanu. Toda to so le prazne sanje, katere se ne bodo izpolnile. Kako ugodno so se v Srbiji razmere obrnile za Avstrijo, in vendar avstrijska politika v Srbiji ne more pokazati pozitivnih uspehov. Če je Avstriji teško Srbijo prikleniti k sebi, katero ozemlje tesno objema, kjer se jej ne ustavlja Rusija, temmanj uspehov mora pričakovati v Bolgariji. Toda avstrijski politiki daje pogum jeden del bolgarske inteligence, ne glede na kneza Aleksandra, postopati v protiruskem duhu. Bolgarska vlada uporablja nasprotje mej Rusijo in Avstrijo, morda z dobrim namenom, da s tem brani nezavisnost Bolgarije, v resnici pa le z agitacijo zgublja čas. Ko bi od zunaj ne hujskali Bolgarov, bi vsa bolgarska inteligenca še sedaj bila teh mislij, da Bolgari morejo le v senci Rusije doseči nezavisnost in združenje. Avstrija ne bode imela nikake koristi od tega, da hujska Bolgare proti Rusom, Rusija pa ima škodo. Meč sovražne agitacije reže na dve strani in Avstrija bode skusila njegovo ostrino. Namesto, da kale bolgarske vode, kar more Avstrijo le zaplesti v nevarno vojno, naj bi se rajši Dunajski politiki s prijazni z mislijo, da upliv v Bolgariji pripada pred vsem Rusiji.

V poslednjih bojih na turškeji meji so bili Črnogorci ujeli 40 Turkov mej njimi tri vodje. Črnogorska oblastva so zaslislala ujetnike in vsi so jednoglasno povedali, da je boj bil našantal nek sultanov telesni gardist, ki jo nalašč zato prišel iz Carigrada. Sultan ni zadovoljen z uredjenjem meje in je hotel na ta način zopet pridobiti nekaj črnogorskega ozemlja. Turška oblastva so vse to dobro vedela in so mirno gledala priprave. Sedaj, ko pa stvar ni imela uspeha, so pa turška oblastva na videz začela proti krivcem preiskavo in sultan je poslal Črnogorcem več redov, da se vse zopet poravnava. Ker čas za vojno ni ugoden, in zlasti Rusija ne želi novih bojev na Balkanu, se bode tudi Črnagora zadovoljila, da se le ohrani mir.

Srbska vlada že spoznava, da na ta način ne bode več dolgo mogoče vladati. Prizadeva si na vse mogoče načine, da bi radikalec pridobila na svojo stran. Garašanin je celo pripravil nekaj radikalcev poklicati v ministerstvo. To se razvidi iz nekega dopisa v „Pol. Corr.“ iz Niša, v katerem se zagotavlja, da je radikalna stranka zadnji čas storila več stvari, ki kažejo, da postaja zmožna za vlado. Ta list zajema svoja poročila iz vladnih krogov. Posebno dopisnik hvale radikalec, da neso hoteli izstopiti iz skupščine, kakor so to liberalci želeli in da se pridno udeležujejo postavadavnih del. Če tudi sedaj, pravi dopisnik, Garašanin še ne misli dveh radikalcev poklicati v ministerstvo, vendar je koalicijsko ministerstvo pozneje mogoče. — Radikalna „Samouprava“ izjavlja, da neso resnična poročila inozemskih listov, da so radikalni poslanci glasovali za ovrženje liberalnih volitev. Opozicija je dosedaj popolnem soglasno postopala v vseh vprašanjih. Za adreso večine so se opozicionarci izrekli le toliko, kolikor se tiče udanosti kralju, proti vsem drugim odstavkom so pa ugovarjali in se lahko sklicujejo na adreso manjšine. — Uradni list je bil objavil, da se je načrt večine še le tedaj vsprejel, ko je Garašanin razkril nekatere namere opozicije o poslednjem vojni. Poslanec Popović izročil je pred-

Istranom na pr. Koper, Peran, Poreč, Rovinj, Vodnjan, Pulj in Labinj, to je štajarskim Goricam Maribor, Ptuj, Ormož, Radgona in Cmurek. In da je podoba popolna, tudi središči obeh pokrajin sta si jednaki; kar znači istrskim Hrvatom Pazin, to je našim rojakom v Slovenskih Goricah, si parva licet componere magnis, sv. Lenart, od koder se širijo na obeh straneh bacili duhomorne tujščine. S kratka: tu kakor tam pobija in izpodkaplje se zistematski duševna in gmotna blaginja brižnega naroda našega. Kdor tega ne verjame, pojdi v tužno, s solzami namočeno Istro, kjer bedni hrvatski seljak ječi pod jarmom okrutega Karnjela, ali pa se oglej po zelenih brdih Slovenskih Goric, kako ondi vinograd za vinogradom, posestvo za posestvom prehaja v tujčeve, židove roke in cele trope mnogoglavnih družin, ki so inele prej varne domove na obširnih kmetijah svojih, žive zdaj kot vinograjski najemniki in tlačani brezsrčnih oderuhov ...

In glejte, ob razmotrivanji te prežalostne socialne prikazni spremeni se prejšnji slavospev prelepim Goricam Slovenskim v tožečo žalostinko, kajti

Dočim svôbode raj sosédom se našim razcvita,
V svitu bogatstva blesti varno ponosni jim dom —
V bedi in togi ječi naš narod bogato nadarjen,

sedniku skupščine protest proti tej izjavi, ki je le obrekovanje in žaljenje opozicije, katera je pokazala ob vojni veliko domoljubje in požrtvovalnost. Popović zahteva v imenu opozicije zadoščenja. Garašanin se je na to izgovarjal, da se dotični telegram ni uradno odposlal in izjavil, da se opoziciji ne more očitati pomanjkanje patriotizma.

Turška vlada poslala je: Muktar paši povelje, da naj se pripravi za odhod iz Egipta, da prevzame vrhovno poveljništvo čet v Malej Aziji.

Pruska vlada se sedaj posebno bavi z izvrševanjem protipoljskih zakonov, toda nema vselej sreče. Več mestnih magistratov je že vprašala, če hočejo ustanoviti nemške dekliške šole. Največ jih je nekda odgovorilo, da bi take šole bile nepotrebne, drugi pa zahtevajo tako velike državne podpore, da bi prav za prav le država skrbelo za vse te šole, dotična mesta pa skoro nič.

Novo angleško ministerstvo je že skoro popolnem sestavljeno. V njem so sami konservativci, ker niti Hartigton, niti Göschen, niti Chamberlain ni hotel ustopiti v konservativno ministerstvo. Z novim ministrom za vnanje zadeve lordom Iddesleighom angleški listi neso nič kaj zadovoljni, pravijo, da bode premalo energičen. Irce je posebno razdražilo, da je Londonderry imenovan podkraljem irskim. Trdijo, da je to naravnost razžaljenje Irske. Novo ministerstvo sploh nema posebnih talentov in govornikov, razen Salisbury-ja in Churchilla, toda poslednji je jako trmast in zategadelj malo sposoben za vodjo stranke v spodnji zbornici.

Dopisi.

S Koroškega 29. julija. [Izv. dop.] Neusmiljena smrtna kosa pokosila nam je v zadnjem času mnogo naših najboljših vodnikov in neustrašnih borilcev za svete pravice našega naroda. Le malo jih imamo še iz začetne dobe, iz dobe našega prerorenja, ki so zdravi do današnjega dne, čvrsti, neupogljivi in vedno z vsemi svojimi močmi še delavni v naši domovini.

Tu omenjati mi je v prvej vrsti našega, za nas koroške Slovence prezaslužnega gospoda prof. Andreja Einspielerja, ki stoji še danes krepak in delaven nam na čelu ter vstraja na braniku in je neupogljiv v borbi za boljše bodočnost zati-rane slovenske raje na Koroškem. — Ta mož, ki je stoprav v zadnjem času s svojim listom „Mir“ iz novega vzdramil koroške Slovence iz pogubonega spanja, ima za Slovenstvo, s posebnim ozirom na Koroško, prevelike zasluge že samo v tem, da nam je v življenje vzbudil „družbo sv. Mohora“, katera šteje po preteku svojega 25 letnega delovanja toli ogromno število udov, da se naši nasprotniki od same bojazni na vsem životu kar tresejo, ako le samo ime „sv. Mohora“ začujeje. — Da jim je ta družba trn v peti, razvidi se vsak čas lahko iz raznih listov, ki zagovarjajo njihove težnje, najjasneje pa nam o tem priča dr. Traunova interpelacija, katero je stavil v koroškem deželnem zboru pred dvema letoma, meneč, da se mu bode posrečilo na hip podreti to, kar smo si Slovenci po mnogoletnem trudu zgradili. — To se mu sicer ni posrečilo in spraviti je moral rad ali nerad jedno blamažo več mirno v svoj žep ter se tako preveril, da ne gre dregati po krivici zoper družbo.

In da ima naš starosta Andrej Einspieler za Slovenstvo ogromnih zaslug, tega mu nikdo odrekal

Dalje v prilogi.

Klonjen, ob tla poteptán, v svojei slabosti medleč,
Setvi zeleni jednak, katero sovrag je pogazil ...

Toda odloživa te brezkoristne jeremijade za drugikrat, ter se napotiva nekoliko okrog po divnem raji štajarskem. In tu se Vam ponujajo raznovrstna pota. Krenete li iz Maribora za Dravo doli, mimo sv. Petra ter preko Metave, ali pa ven po državni cesti v Pesniško dolino in od tam v gorice — povsod se razgrinja okolo Vas bujno rastlinstvo: košato ovočje, po prisojnih brdih lepo obdelani vinogradi, po senčnih dolinah pa bujne senožeti, njive in logi, po katerih Vas povsod sprevaža veseli ptičji spev. Pri vsakem koraku se Vam predoči nov pokrajinski obraz in zopet tri stopinje naprej in spremeni se vnovič vsa scenerija. Tako se Vam vrsti kar zdržema slika za sliko v blagodejni spremembi. In kamor koli obrnete pogled, povsod mehko obrisane oblike: nizki holmci, vijugaste dolinice in mej bujnim zelenjem prijazna selišča. Nikjer tod ne ugledate odurne goličave in o pustem skalovji v tem vinograjskem raji ni niti sledu. Vsak najmanjši košček zemljišča je pridno obdelan, posejan in z nasadi olepšan. Skratka: dozdeva se Vam, da se sprehajate po kakem vrtu ali umetno nasajenem mestnem parku.

ne bode, kdor pozna njegovo neutrujeno in neustrasno delovanje za vse dobro izza njegovih mladih let do sive starosti. Zaradi tega želimo mu iz dna srca še mnogo let, da bi še prav veliko koristil s svojimi dobrimi sveti nam koroškimi Slovencem baš sedaj v tem za nas krivičnem času, ko vsa znamenja kažejo, da so si naši nasprotniki na prapor zapisali, raje prej potlačiti nas žive v zemljo, predno bi se odločili priznati le pičico naših pravic, katere nam po Božjej in človeškej postavi pristojajo, katere smemo in moramo zahtevati, dokler v naših prsih srce bije.

Ker pa bode prihodnje leto gospod Andrej Einspieler praznoval 50 letnico mašništva svojega in ob enem svoj 75. rojstni dan, treba bode, ako mu Bog dá tudi še te dneve veselja dočakati, da se mi na to slavnost že naprej pripravimo in prosimo, naj osobito Celovski Slovenci skrbé, da se voli v ta namen slavnostni odbor, kateri naj bi pravočasno začel skrbeti za vse potrebne uredbe in priprave, da se tako priredi primerna slavnost možu in njegovim zaslugam na čast.

Einspielerjeve zasluge za mili naš narod so neprecenljive; poznate so predobro tudi po širnem slovanskem svetu, kar kaže posebno to, da ga osobito poletinski čas obiskuje mnogo odličnjakov in učenjakov slovanskih iz raznih krajev, od blizu in daleč, ki se zanimajo za naše razmere in si štejejo v čast, seznaniti se z njim.

Zaradi tega je v prvej vrsti nas koroških Slovencev dolžnost, da se združimo in o tej priliki skazemo možu svojo hvaležnost in udanost ter mu tako zatrdimo, da umejemo ceniti njegove zasluge. Čast, komur čast in zaslužnim možem našim: Slava!

Iz Harkova 7. julija st. st. [Izv. dop.] Te dni imel sem srečo, da sem bil po vabilu na topničarskih manevrih na poligonu pod Čugujevem v prekrasni Ukrajini, kjer je bilo zbranih 36 artilerijskih brigad, peških in jahajočih. Mnogo mogel bi Vam povedati o prekrasni in točnej strelbi ruske artilerije devetega „armejskega korpusa“, katerega nekatere baterije na pr. 16. „konno-artilerijska“ so se tako odlikovale v poslednji rusko-turški vojni; mnogo bi se dalo pisati o častnikih slavne ruske armije, v katerih sredi imam čast in srečo živeti že več nego štirinajst dni, no razna neudobstva pohodnega življenja mi ne dovoljujejo razprostranjati se na dolgo in široko, rečem le, da dnevi, ki jih preživim sredi ruskih junakov, bodo ostavili v meni na vselej najprijetnejši spomin.

Videl sem na manevrih tudi slavnega Šipkinskega vodjo, generala Fedora Fedoroviča Radeckega. Radecki, jeden iz prvih sedanjih strategov ruskih, odbil je z majhnim čislom ruskih vojsk 40.000 mož broječo armijo Sulejmana paše, ki je prihitel iz Albanije zaščiti Šipko. Radecki, ki je imel pri roki samo Orlovski in Elecki pešpolka, nekaj kazakov in četrto strelsko brigado, posadil je k vsakemu kazaku na konja po jednega strelca in tako dospel o pravem času, da bi podrl gromadno vojsko Sulejmana. Glavna zasluga slavnih zmag v strašnih dneh od 5. do 8. avgusta ima četrta strelska brigada. General Gurko je vselej, kadar je ogledaval vojsko v Odesi, hodil pred to brigado z odkrito glavo.

Kaj čedne so tukaj hiše. Dasi jih je večina vzgrajenih iz lesa in s slamo kritih, ipak se Vam prijazna njih zunanščina prikupi na prvi pogled. Vsaka hiša je tukaj namreč lepo obeljena, zdolaj po podstavku (sokelji) okrog ima naslikan pisan, rožast pojas in „podstenje“, to je pomost okoli hiše, je nadlaženo ter z ilovico gladko pomazano. Spredaj na pročelji so navadno lesene, tu in tam umetno še zrezljane svišli; vrata in okenski okviri ter veternice so pobjane. Okrog hiše je nasajeno sadno drevje: slive, jablana, orehi, češnje itd. Skoro pri vsaki hiši, zlasti, kjer so dekleta, imajo pred hišnim pročeljem majhen vrt, kjer so poleg obligatne zelenjave nasajene vsakovrstne cvetice. Gospodarska poslopja, katera ima imovitejši nagornjak ali, kakor mu pravijo Doljanci, želar, in kmet sploh postavljena posebej, oddaljena od svojega bivališča, nahajajo se pri revnejših ljudeh, zlasti pri vinogradnikih večinoma pod isto streho, kakor hiša in to skoro povsod v istem redu. Najprej je hiša s postranskimi sobami in kuhinja; potem kašča, shramba za žita in živež sploh; za to pride gumno ali škedenj s parmo, na dalje kravji hlev, za tem naposled listnjak, kjer je navadno nameščen leseni, iz žaganih plošč vzgrajeni svinjak. — Hodeč po Slovenskih

General Radecki ima kakih 60 let, je srednje velikosti s kratko brado, ki je na polovino bela. Ženil se je pred tremi leti. Nihče, ki ga pozna, ne more se načuditi dobremu in krotkemu njegovemu obličju, ki kaže, kakor da general vseh svojih slavnih zmag ne pripisuje sebi. Radecki je skromen, govori jako malo. Na obedu, ki je bil po manevrih na čast Radeckega, napil je jeden iz navzočih Šipkinskim junakom. Radeckemu so silile solze v oči, jedva se je vzdrževal. Skoro potem je ljubeznjivo poslovil se z vsemi in odpravil se v svoj kvartir, v carski dvorec v Čugujevu.

Naj povem o slavnem generalu še to, da ga je ruski narod sprejel z največjim navdušenjem, ko se je vrnil kot zmagovalc iz Turčije. Poltavski arhierej ga je srečal s križem v rokah pred mestom in blagoslovil ga spustivši se na kolena. Razna mesta, mej njimi i Petrograd imenovala so ga „početnim graždaninom“. Car ga je odličil svojo milostjo, a narod ruski v njem česti slavnega junaka in proslavitelja ruskega imena in ruske mogočnosti na Balkanu, — vojaku pa, od prvega generala do poslednjega prostaka, je on pravi oče. Zato nikdar ne bom mogel pozabiti teh srečnih minut, ko sem na čilem kirgiškem žrebci sredi ruskih junaških artileristov gledal „Šipkinskega heroja“, in slušal, kako se je pozdravljal z njimi: „Zdravo mladci!“ in vsaka četa, pred katero se je ustavljal, odgovarjala mu je: „Zdravja želajem, Vaše Visokoprevoshoditeljstvo“. Nehote mi je prišla v glavo misel: Da, s tako vojsko, Švabi, vam bo težko meriti se!

Danes je počitek, kajti prijezdili smo včeraj v Harkov, to je 45 vrst (kilometrov) v 5 urah, jutri gremo dalje na manevre artilerije s konjico. (Konec prih)

Domače stvari.

— (Slovensko gledališče.) Slavno občinstvo opozarjamo še jedenkrat na današnji predstavo, pri kateri sodelujejo vse tri Nigrinove gosposodične, g. Zvonarjeva, g. Borštnik in sploh same dobre moči.

— (Mestnega odbora Ljubljanskega sejja) je napovedana za prihodnji torek. Dnevni red objavili bomo v ponedeljek.

— (Današnji „Wochenblatt“) ima obširen uvodni članek, v katerem zagovarja „Edinost“ proti našemu listu v zadevi nemščine v okolici Tržaški. Menimo, da bode „Edinost“ takega zagovornika malo vesela.

— (Umrli) je nenadoma g. Jagrič, c. kr. okrajni glavar v Črnomlji. Zbolel je baje včeraj in čez nekoliko ur umrl.

— (Ljubljanski „Sokol“) napravil je včeraj zvečer svojemu starosti g. Ignaciju Valentinčiču na predvečer njegovega godu podoknico, pri kateri so peli čitalniški gg. pevci.

— („Rogača“) izšla je 15. številka. V njej je raznovrstnih smešnic in več podob.

— (Za Kranjsko) dovoljeno je mesto še jednega okrajnega živinozdravnika počenši s 1887 letom.

— (Delavsko izobraževalno društvo) ima jutri popoldne ob 2. uri v gostilni „Pri zvezdi“ (Ferlinc) izredni občni zbor.

Goricah opazili boste naslednjo posebnost: kar jih je bogatih kmetov in sploh imovitih posestnikov, ti le so se utaborili lepo zdolaj po ravninah in dolinah, ob vznožji svojih gor, češ, da se morejo gibati in širiti; nagornjaki in želarji ter vinogradniki, sploh kočarji, ti pa so malodane brezimno goraj po vrheh, na temenu gor, kjer se jim domovi vrsté ob goriških „sèpih“ (osipih na gorenjem konci vinograda). Te hiše so zbok pretesnega prostora postavljene vse po dolgem, ob cesti, ki je napeljana po vsem dolgem vrhu. Jednake vrhovske ceste so Vam kaj tesne, tu in tam prave soteske in klanci, da jih jedva prerijete z najoskejšim vozičem. In pa, kar je najhuje — blata je po njih nagromadenega na nekaterih mestih kar do grla. Zbok tega jih v nekaterih krajih, kakor na pr. pri Svetinjah, doli pri Ljutomeru navažajo s trsovim rožjem, vsled česar je hoja in vožnja po njih kaj prožna, kakor po kaki Idrijski brvi — Toda bodi dovolj za danes! Prihodnjic si ogledava še nekoliko prebivalce prelepih Slovenskih Gor in njihovo narodno ter duševno življenje. —

V Ljubljani 31. julija 1886.

Prostoslav Kretanov.

— (Slonove ulice.) Glede tlaka v Slovanskih ulicah povedalo se nam je z ozirom na dotično notico v poslednji številki našega lista, da je odprava zdanjega tlaka iz okroglega kamenja in naprava makadama že sklenena stvar, pa da se bode to delo začelo v nekaterih dneh.

— (Uradno izvestje o kolero v Trstu.) Od polnoči 29. t. m. do polnoči 30. t. m. 6 slučajev v mestu, 1 v okolici. Umrl 2 osobi, od prej zbolelih 1. Doslej vsega vkupe 118 oseb za kolero zbolelo, izmed katerih jih je 23 ozdravelo, 66 umrlo. — Kolera zanesla se je že na Kras. Dne 27. t. m. ob 11. uri dopoldne prišla sta dva v Trstu bivajoča dečka v Malidol pri Komnu. Kmalu potem zbolel je 6 letni deček in ob 9. uri zvečer umrl. Okrajni zdravnik dr. Zencovich iz Sežane konstatoval je, da je umrl za kolero. Ukrenili so vse potrebne zdravstvene naredbe, umrlega dečka pa včeraj zjutraj pokopali.

— (Mahrova trgovska šola) v Ljubljani imela je v preteklem šolskem letu 201 obiskovalcev. Od teh jih je bilo v gremijalni trgovski šoli 90, v zasobni trgovski šoli pa 111. S Kranjskega bilo jih je 95, s Primorskega 21, s Štajerskega 18, s Koroškega 11, s Hrvaškega 9, iz Dalmacije 5, iz Srbije 14. Iz teh števil je jasno, da je na tem zavodu jako veliko Slovanov, a vender za slovanščino ni nikakega prostora. Spričevala z odliko dobili so mej drugim: Ivan Možina iz Ljubljane, Ivan Majdič iz Kranja, Edmund Kavčič iz Št. Jurija ob južni železnici, Konrad Elsbacher iz Laškega trga.

— (Zabodel) je včeraj zvečer ob 9. uri v Kurjivasi podčastnik Čeh (24. bramb. batalijona) z bajonetom kovača Šemrova mej petim in šestim rebrom tako, da so pluća ranjene in so Šemrova prenesli v bolnico. Čeh imel je ljubezen s Šemrovovo hčerjo, katero je prišel zvečer obiskat. Mati rekla je Čehu, da jej prav nič ne dopada, da hčerka vedno z njim hodi, na kar je Čeh mater pretepel. Ko se je zvečer, ko je bil kovač Šemrov že doma, Čeh s svojo ljubo vrnil, nastal je prepir in pretep, pri katerem je bil Šemrov smrtno ranjen. Čeha odpeljali so v vojaški zapor.

— (Red o požarni policiji in o gasilnih stražah za vojvodino Kranjsko) brez Ljubljane, z dodatkom načrta pravil in službenega reda za osnovo prostovoljnih požarnih straž, nazivlje se knjižica, ki je ravnokar izšla v tiskarni Klein in Kovač. Knjižica ima namen, da se mnogobrojno razširi po vsej deželi, posebno mej kmetiskim prebivalstvom, da vsak posamični spozna postavne določbe in določila, katera se tičejo obrambe ognja. Sploh pa se namerava po tej knjižici delovati na skupno razumno delovanje pri požarih, pri katerih naj bi delali vsi prebivalci po jednotnem, v postavi določenem načrtu.

— (Letno poročilo čveterorazredne ljudske šole v Postojini) ima na prvem mestu obširen opis: „Postojina. Zemljepisni in zgodovinski opis“, katerega je priobčil g. nadučitelj Janez Thuma. Spis je prijetno pisan in ima mnogo zanimivih podrobnosti in le želeli bi bilo, da bi se g. Thume vzgled pridno posnemal. Iz šolskih poročil povzamemo, da je bilo v preteklem šolskem letu za šolo godnih 198 dečkov, 188 deklic. Od teh je šolo obiskovalo 189 dečkov in 178 deklic, vkupe 367 otrok, katere so poučevali gg.: Janez Thuma, nadučitelj in vodja, Ivan Lavrenčič, katehet, Teodor Josin in Jakob Dimnik učitelja, Maria Steiner, Pavla pl. Renzenberger in Pavla Wöfling (druzega pol leta) učiteljice. Za višji razred sposobnih bilo je 118 dečkov in 119 deklic. V sadjereji odlikovalo se je 8 učencev, v ženskih ročnih delih pa 21 deklic. Prihodnje šolsko leto prične dne 16. septembra.

— (Posojilnica v Črnomlji,) registrovana zadruga z neomejeno zavezo, imela je v prvi polovici tekočega leta 10.533 gld. 83 kr. dohodkov in 10.471 gld. 45 kr. izdatkov, tedaj skupnega prometa 21.005 gld. 28 kr. Delovati pričela je 1. aprila 1885 in je do konca junija t. l. izposodila 126 strankam 12.839 gld. 50 kr. Hranilne uloge znašajo 12.205 gld. 41 kr. Zadrugi deleži 132 udov 942 gld. Izposojila dajejo se deloma na suhe menice, deloma na dolžna pisma, katera tudi poroki podpišejo in pa tudi na dolžna pisma proti intabulaciji. Posojilnica deluje s tolikim zaupanjem, da dobiva vedno toliko hranilnih ulog, kolikor more sproti izposoditi.

„VALVASOR“

4 zvezki, vezani v originalne platnice, dobro ohranjeni, še nič rabljeni, dobodo se za 32 gl. pri

(555-2)

Ivanu Bonaču, knjigovezu.

JAN. JAX v Ljubljani

priporoča
iz najboljših angleških snovi narejene
elegantne (160-21)

„Bicycles“

s kroglastimi tečaji (Kugellager).
Daje se pouk.

Naznanilo in priporočilo.

Udano po ipisani uljudno naznanjam, da se moja

knjigoveznica

od 10. maja t. l. nadalje nahaja na sv. Petra cesti št. 6, nasproti gostilno „pri avstrijskemu cesarju“. — Priporočam se čast. naročnikom, da me v novem stanovanju podpirati blagovolijo, kakor so me do sedaj. Skrbel bodem, vselej naglo in dobro postreči, kar mi je lahko mogoče vsled lepo in drobno urejene knjigoveznice, oskrbljene z najboljšimi in najnovejšimi stroji za izdelovanje raznovrstnega dela. Priporočam se čast. predstojnikom in knjižničarjem čitalnic in bralnih društev, članom „Matice Slovenske“ in družbe sv. Mohora za vezanje društvenih knjig. Izdelujem vsakovrstna knjigovezna dela za uradnike in župnije, kakor glavne knjige, zapisnike itd., ter se priporočam za galanterijska in kartonažna dela z zagotovilom nizke cene in brze postrežbe. Vnujnim naročnikom pripravljem sem pri večjih pošiljkih povrniti vožne in druge stroške. Ljubljanske gg. naročnike pa opozarjam, katerim čas ne dopušča zaradi oddaljenosti mi delo izročiti, naj blagovolijo po dopisnici naznaniti natančno dan in uro, kdaj naj pošljem ponj ali ga sam prevzamem. Vedno bodem pripravljem vsako najmanjše delo prevzeti in točno izdelanega vrniti.

Z odličnim spoštovanjem

FRANJO DEŽMAN,
knjigovez.

(327-11)

Karlovska kislá voda

1580 do 1782.

Pavlinški studenec.

Po izreku gospoda sanitetnega svetnika Kocha v Berolinu, kateri je iznašel kolerine bacile, je kot varovalno sredstvo proti epidemičnim boleznim priporočati

čisto alkalična natronova kislá voda,
ki se mora neprestano rabiti kot

pitna voda.

Jedina čisto alkalična natronova voda na Hrvatskem je
Karlovska kislá voda.

Glavna zaloga za Kranjsko in Koroško pri
Petru Lassniku, (486-4)
Gledališke ulice št. 1, v Ljubljani.

≡ **Pristni** ≡

zdravilni malaga-sekt

po analizi ces. kr. poskušnje postaje za vina v Klosterneuburgu

jako dobra, prava malaga,

jako dobro krepčilo za slabotne, bolne, okrevajoče, otroke itd., proti pomanjkanju krvi in slabemu želedu izvrstno upliva. V 1/2 in 1/3 originalnih steklenicah pod postavno deponirano varstveno znamko

ŠPANSKE TRGOVINE Z VINOM VINADOR

DUNAJ HAMBURG

po originalnih cenah à gl. 2.50 in gl. 1.30.

Medicinska malaga, naravna, carte blanche 1/2 steklenice gl. 2.—, 1/3 steklenice gl. 1.10. Dalje razna fina inozemska vina v originalnih steklenicah in po originalnih cenah.

V Ljubljani: pri gospodih: Josip Svoboda, lekar, Wilh. Mayr, lekar, H. L. Wenzel, prodajalec delikates, Gustav Treo, prodajalec specerijskega blaga. V Kranju: pri gospodu Fran Dolenz, trgovec specerijskega blaga. V Loki: pri gospodu Jurij Deisinger, trgovec specerijskega blaga. Na Bledu na jezeru (zdravilišče): pri gospodu H. L. Wenzel, prodajalec delikates. (375-4)

Na znamko „VINADOR“ in zakonito deponirano varstveno znamko prosim natančno paziti, ker se le potem more jamčiti za absolutno pristnost in popolno dobrino.

A. Krejči,

v Ljubljani.

Kongresni trg, na voglu gledališčne ulice.

priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst modernih

klubukov in kap;

prejema tudi

kežuhovino in zimske obleke

črez poletje v shranjevanje. (199-20)

Zdravstvena vina.

1. Burgundsko vino, staro, priporoča vino, kakor tudi za slabokrvne in okrevajoče bolnike; zaradi svoje zdravilne lastnosti, ker ima v sebi obilo tanina, varuje sosebno proti griži (diareji) ter je v istini najboljšo poživljajoče, krepeče, zdravstveno sredstvo. Steklenica 60 kr.

2. Malaga-vino, staro, belo, pod imenom priporoča se bolj, nego črno malaga-vino, v steklenicah po 1/2 litra 1 gl. 20 kr. in po 1/4 litra 60 kr. a. v. Izvrstno in poznato za oslabele bolnike ter okrevajoče. (489-2)

3. Marsala-florio, najboljšo Sicilijansko namizno vino; za oslabele, bolnike in okrevajoče izborno okrepčujoče sredstvo, za zdrave pa je boljše in prikladnejše, nego vsaka druga namizna vina. Steklenica 1 gl.

Prazne steklenice se kupujejo nazaj po 5 kr.

Vsa ta vina, v hladni, zračni in suhi kleti hranjena, dohvaajo se vedno jednako dobra

v lekarni
PICCOLIJEVI

„pri angelji“,

v Ljubljani

na Dunajski cesti.

EMIL STORCH V BRNU,

Moravsko, Dominikanske ulice št. 42, (284-8)

pošilja proti poštnemu povzetju, dokler se ne izprazne zaloga, sledeče blago mnogo ceneje, kakor stane izdelovanje.

Velika množina suknenih ostankov! 3 1/4 metra dolgih, po najlepših uzorcih, za celo moško obleko. 1 ostanek gl. 3.75. Vsak neugajajoči ostanek vzame se nazaj.	Popotne plahte iz teškega, črnega ali ružnega pliša, jako velike, (poprej po gl. 8) sedaj samo gl. 4.	Kravate za gospode, elegantno narejene, 4 kom. gl. 1.	Slamjače (popolnem sešite, jute-platno, pasaste v vseh barvah), kompletne velikosti, 1 kom. 90 kr.
1 ostanek posobne preproge 10-12 metrov dolg, vseh barv, jako trajen, gl. 3.50.	Prt iz jute, najnovejši uzorec, kompletne velikosti, okolu in okolu z resami. 1 komad 90 kr.	Domače platno 1 vatel široko, 1 cel kos 29 vatlov, gl. 4.20.	Ženske srajce iz dobre kotenine, s čipkastimi ustavki, 6 kom. gl. 3.25.
Kuhinjske otirače, iz sivega platna, kompletne dolge. 6 komadov 70 kr.	Prtički beli, platneni, 1/4 v kvadratih, 6 kom. gl. 1.20. Kavini prtički platneni, v vseh barvah. 6 kom. 30 kr.	Delavske srajce iz dobrega oksforda, kompletne dolge. 3 komadi gl. 2.	Gospodinjski predpasniki iz močnega modrega platna, tiskani po najnov. uzorcih. 6 kom. gl. 1.50.
Garniture iz ripsa v najkrasnejših barvah, 2 posteljni odeji in namizni prt, okolu in okolu z vrvico in cofi. Garnitura gl. 4.50.	Platnene otirače, bele, z rudečimi krajci. 6 kom. gl. 1.20.	Nedreci izvrstne baže, z zličastimi blanšeti. 1 komad 70 kr.	Garnitura iz jute, 1 prt in 2 posteljni odeji, lepo narejena, kompletne velikosti, gl. 3.50.
Posteljne odeje iz rudečega kretona, elegantno prešite, kompletne velikosti. 1 kom. gl. 3.	Polplatneni žepni robci za moške in ženske, veličastno narejeni. 1 dvanajst. gl. 1.50.	Angleški popotni plaidi, iz čiste volne, 3 1/2 m. dolgi, 1 1/2 m. široki. 1 kom. gl. 4.50. Jermen za popotni plaid 75 kr.	Frottier-otirače, jako elegantne, z jako rudečimi krajci in resami. 6 kom. gl. 1.50.
Damast-gradl za posteljne prevleke, 1 vatel širok, izvrstna baža. 1 kos (30 vatlov) gl. 5.50.	Prašni robci iz sivega platna, z rudečimi krajci. 6 kom. 60 kr. Robci za čistenje stekla iz belega platna, z rudečimi krajci. 6 kom. gl. 1.	Šifon, jako dobre baže, izvrstni za moško, žensko in otročje perilo. 90 cm. širok. 1 kos (30 vatlov) gl. 5.	Platnena rjuha (brez šiva), 2 m. dolga, 1 1/2 m. široka, iz najboljšega platna. 1 kos gl. 1.40.

Neugajajoče blago vzame se nazaj in se denar povrne. Korespondenca v vseh avstrijskih jezikih.

Da bi p. n. naročevalci ne gojili nezaupanja, izvršé se naročbe velečastiti duhovščini, p. n. županom, posestnikom, oskrbnikom posestev in tovarniškim ravnateljem, profesorjem, višjim državnim in deželnim uradnikom na izrecno željo tudi brez poštnega povzetja.

Prejemlje vsa
v njegov strok spadajoča
dela
v mestu in na
deželi.
Znano reelno delo.
Nizke cene.

ADOLF EBERL,

izdelovalec

(274-27)

oljnatih barv, lakov, firnežev
in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in pohištvo.

LJUBLJANA, Marijin trg, tik frančiškanskega mostu. LJUBLJANA.

Samo kemično čiste
oljnate barve,
lake
in firneže.
Prodaja
na drobno in debelo.
Najnižje cene.

Oženil

bi se rad prileten fant, izobražen, ki ima lepo posestvo na Gorenjskem, z gospodično ali pa vdovo 30-40 let staro, ki ima 3000 gl. ali pa več premoženja. Zanesljiva tajnost se zagotavlja. — Pisma naj se pošiljajo pod naslovom: „Gorenjec“ upravnistvu „Slov. Naroda“. (557-2)

Samostojen vrtar,

ki se posebno dobro razume na izdelovanje vencev in šopkov, se pod zelo ugodnimi pogoji vsprejme na jesen v nekem mestu na Kranjskem.

Ponudbe vsprejema iz prijaznosti upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (558-1)

Žagar,

pošten in trezen, zanesljiv in priden delavec, z dobrimi spričali, vsprejme se s prav dobrimi pogoji takoj v službo

na „Trpinčevi žagi“ na Fužinah
pod Ljubljano. (538-3)

Karbolno kislino, karbolno apno, železni vitrijol

razpošilja posebno po cent (552-2)

JOSIP MATIČ v Celju na Štirnem.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“
po nizke cen.

Specerijsko prodajalnice

Pred škofijo št. 1

na oglu Špitalskih ulic, poprej J. Weidlich,

sem jaz prevzel in jo na novo oskrbel

z dobrim in raznovrstnim blagom

izvrstne in sveže baže.

Prosim, zagotavlja najpazljivejšo in najcenejšo postrežbo, za jako mnogobrojen obisk.

S velespoštovanjem

J. KLAUER,

(560-1)

Poljedeljski stroji,

sesalke, cevi, oprave parnih kotlov, gumaste uklade (Gummipackungen), vitli,

prodajajo se jako po ceni in carine prosto zaradi preselitve. — Na blagovoljno zahtevanje naznanijo se cene.

SCHNABL & Co., Trst, Via Carintia 19,

tehniški bureau, zaloga strojev in cevij. (530-4)

Zimsko grašico,

jako cenjeno prvo pomladansko krmo,

priporoča (517-3)

PETER LASSNIK v Ljubljani.

Izvrstno pivo v steklenicah

priporoča (330-13)

pivovarna Janeza Perlesa

v Ljubljani, Slonove ulice.

Plzenska pivska grenčica,

izvrstna, želodec krepčajoča pijača, ki je pripravljena iz prvotnih tvarin Plzenskega piva.

Jedini izdelovalec

MORITZ AUER v Plznu.

v Ljubljani zastopan po Moritz Wagnerjevi udovi. (514-2)

Zaloge v Ljubljani imajo gospodje: Gustav Treo, Janez Buzzolini, R. Andretto.

DUNAJSKA SPECIJALITETA!

„PURITAS“

mleko za pomlajenje las

OTTO FRANZ-a, Dunaj, VII., Mariahilferstrasse 38.

„PURITAS“ ni nikaka barva za lase, ampak mleku podobna tekočina, katere ima skoro čudovito lastnost, da bele lase pomlajuje, t. j. polagoma in sicer najdalje v štiri-najstih dneh jim dá zopet barvo, katero so poprej imeli.

„PURITAS“ nema v sebi nikakega barvila. Lasje se lahko izpirajo z vodo, kolikor se hoče, se lahko spi na belo preoblečenih vajšnicah in nobenega sledu barve se ne zapazi, ker

„PURITAS“

ne barva, ampak pomlajuje.

R a b a

je najbolj priprosta na svetu. Ulije se mleka na roko, tako dolgo maže z njim lase, da so vsi zadosti vlažni, in ponavlja se to slednji dan po jedenkrat. To je vse. Ko so lasje dobili prvotno barvo, kar se navadno zgodi čez deset ali dvanajst dni, potem je za njih daljše ohranjenje zadosti dvakratna raba mleka na teden in na ta način se tudi pomladé zalisci in brada, kakor tudi najdaljši in najbujnejši ženski lasje.

Steklenica „PURITAS“ velja 2 gl. (pri razpošiljanju 20 kr. za stroške) in se lahko naroči proti poštnemu poyzetju.

OTTO FRANZ, Dunaj, VII., Mariahilferstrasse 38,

Zaloga v Ljubljani pri Ed. Mahr-u, parfumerji.

V Celoveci prodaja: P. Birnbach, lekar „pri obelisku“; v Beljaku J. Detoni, coiffeur, poleg hotela „pri pošti“; v Mariboru W. König, lekar. (221-24)